

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kasvihuonekaasujen päästöjen päästö-oikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

(2002/C 75 E/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 581 lopull. — 2001/0245(COD)

(Komission esittämä 23 päivänä lokakuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vihreällä kirjalla kasvihuonekaasujen päästökaupasta Euroopan unionissa ⁽¹⁾ käynnistettiin Euroopan laajuinen keskustelu kasvihuonekaasujen päästökaupan sopivuudesta ja mahdollisesta toimivuudesta Euroopan unionissa. Eurooppalaisessa ilmastomuutosohjelmassa ⁽²⁾ eri sidosryhmät ovat yhdessä vihreän kirjan perusteella harkinneet yhteisön politiikkoja ja toimenpiteitä, mukaan lukien yhteisössä toteutettava kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmä. Päätelmissään 8 päivänä maaliskuuta 2001 neuvosto totesi eurooppalaisen ilmastomuutosohjelman sekä vihreään kirjaan perustuvan työn erityisen merkityksen ja korosti konkreettisten toimien pikaista tarvetta yhteisön tasolla.

(2) Kuudennessa ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa "Ympäristö 2010: Tulevaisuutemme valinta" ⁽³⁾ ilmastomuutosta pidetään ensisijaisena toimintana, ja ohjelmassa esitetään yhteisön laajuisen päästökauppajärjestelmän toteuttamista vuoteen 2005 mennessä. Ohjelmassa todetaan, että yhteisö on sitoutunut vähentämään kasvihuonekaasuja kahdeksalla prosentilla vuodesta 2008 vuoteen 2012 vuoden 1990 tasoon verrattuna. Pitkällä aikavälillä kasvihuonekaasujen kokonaismäärää on vähennettävä noin 70 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna.

(3) Ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen tekemisestä 15 päivänä joulukuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/69/EY ⁽⁴⁾ hyväksytyn ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen perimmäisenä tavoitteena on ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuuksien vakiinnuttaminen sellaiselle tasolle, ettei ihmisen toiminnasta aiheudu vaarallista häiriötä ilmastojärjestelmässä.

(4) Kun Kioton pöytäkirja, joka hyväksyttiin ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä ja sen sitoumusten täyttämisestä yhteisesti ... tehdyllä neuvoston päätöksellä .../.../EY, tulee voimaan, se velvoittaa yhteisön ja sen jäsenvaltiot vähentämään pöytäkirjan liitteessä A lueteltujen ihmisen toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen määrää kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 määrästä kautena 2008 ja 2012.

(5) Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat sopineet täyttävänsä yhteisesti Kioton pöytäkirjan mukaiset sitoumuksensa ihmisten toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen vähentämisestä noudattaen päätöstä .../.../EY [ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä ja sen sitoumusten täyttämisestä yhteisesti].

(6) Yhteisön CO₂-päästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen valvontajärjestelmästä 24 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/389/ETY ⁽⁵⁾ toteutettiin järjestelmä, jolla valvotaan kasvihuonekaasujen päästöjä ja arvioidaan edistymistä näitä päästöjä koskevien sitoumusten täyttämiseksi. Tämä järjestelmä auttaa jäsenvaltioita niiden päättäessä myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä.

(7) Yhteisön säännökset päästöoikeuksien jakamisesta jäsenvaltioissa ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa, ettei sisämarkkinoiden toiminta häiriinny, ja välttää kilpailun vääristyminen.

⁽¹⁾ KOM(2000) 87.

⁽²⁾ KOM(2000) 88.

⁽³⁾ KOM(2001) 31.

⁽⁴⁾ EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁵⁾ EYVL L 167, 9.7.1993, s. 31, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 1999/296/EY (EYVL L 117, 5.5.1999, s. 35).

- (8) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tiettyjen eriteltyjen alojen toimijat seuraavat kyseisten alojen yhteydessä määritettyjä kasvihuonekaasupäästöjään ja laativat niistä kertomukset.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin säännösten rikkomiseen, ja varmistettava näiden seuraamusten täytäntöönpano. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (10) Avoimuuden varmistamiseksi yleisöllä olisi oltava mahdollisuus tutustua tietoihin, jotka koskevat lupien jakamista ja päästöjen seurannan tuloksia. Tätä voivat rajoittaa ainoastaan säännökset, jotka sisältyvät ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY ⁽¹⁾.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi laadittava tämän direktiivin täytäntöönpanosta kertomus eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (12) Koska tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾, toimenpiteistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen.
- (13) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/61/EY ⁽⁴⁾ toteutetaan pilaantumisen ehkäisyä ja vähentämistä koskevat yleiset puitteet, joita voidaan käyttää lupien myöntämisessä kasvihuonekaasujen päästämiseen. Direktiiviä 96/61/EY olisi muutettava sen varmistamiseksi, että päästöjen raja-arvoja ei aseteta tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvasta laitoksesta peräisin oleville kasvihuonekaasujen suorille päästöille, tämän kuitenkaan rajoittamatta muiden direktiivin 96/61/EY vaatimusten soveltamista.
- (14) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun tavoitetta, kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä, joka voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimia perustamissopimuksen 5 artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Maini-

tussa artiklassa esitetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- (15) Tämä direktiivi on Yhdistyneiden kansakuntien ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen ja Kiotoon pöytäkirjan mukainen. Tätä direktiiviä olisi tarkasteltava uudestaan ottaen huomioon mainittuun puitesopimukseen ja pöytäkirjaan liittyvä kehitys sekä kasvihuonekaasujen päästöjen tarkkailussa saavutettu edistyminen.
- (16) Päästöoikeuksien kaupan olisi oltava osa kattavaa ja yhdenmukaista politiikka- ja toimenpidekokonaisuutta, joka toteutetaan jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla. Yhteisössä toteutettavaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluvien toimintojen osalta olisi otettava huomioon samojen tavoitteiden saavuttamiseen liittyvän verotuksen taso, tämän kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista. Tämän direktiivin uudelleen tarkastelussa olisi otettava huomioon se, missä määrin tavoitteita on saavutettu.
- (17) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä perustetaan yhteisön kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä edistämään kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämistä kustannustehokkaasti.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvien, kyseisten toimintojen yhteydessä mainittujen kasvihuonekaasujen päästöihin.

2. Direktiiviä on sovellettava rajoittamatta energiatehokkuutta koskevan direktiivin 96/61/EY vaatimusten soveltamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "päästöoikeudella" oikeutta päästää ympäristöön yksi tonni ekvivalenttista hiilidioksidia tiettyinä jaksona, joka on määritetty ainoastaan tämän direktiivin vaatimuksia varten; päästöoikeus voidaan siirtää tämän direktiivin säännösten mukaisesti;

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56.

⁽²⁾ EYVL L 377, 31.12.1990, s. 48.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

- b) "päästöillä" laitoksen lähteistä ilmaan päästettyjä kasvihuonekaasuja;
- c) "kasvihuonekaasuilla" liitteessä II lueteltuja kaasuja;
- d) "luvalla kasvihuonekaasujen päästämiseen" 5 ja 6 artiklan mukaisesti myönnettyä lupaa;
- e) "laitoksella" kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa;
- f) "toimijalla" tarkoitetaan henkilöä, joka käyttää tai jolla on hallinnassaan laitos, taikka, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, henkilöä, jolle on annettu merkittävää taloudellista päättämivaltaa laitoksen teknisessä toiminnassa;
- g) "henkilöllä" tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;
- h) "yleisöllä" yhtä tai useampaa henkilöä ja kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti henkilöiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;
- i) "tonnilla ekvivalenttista hiilidioksidia" yhtä tonnia hiilidioksidia (CO₂) tai minkä tahansa muun liitteessä II lueteltua kasvihuonekaasun määrää, jolla on vastaava maapallon laajuinen lämmitysvaikutus.

4 artikla

Luvat kasvihuonekaasujen päästämiseen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2005 mikään laitos ei harjoita liitteessä I mainittua toimintaa, josta aiheutuu kyseisen toiminnon yhteydessä mainittuja kasvihuonekaasuja, ilman, että toimivaltainen viranomainen on myöntänyt sen toimijalle luvan 5 ja 6 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Lupahakemukset

Toimivaltaiselle viranomaiselle osoitetun hakemuksen luvasta kasvihuonekaasujen päästämiseen on sisällettävä kuvaus seuraavista:

- a) laitos ja sen toiminnot,
- b) raaka- ja lisäaineet, joiden käytöstä todennäköisesti aiheutuu päästöjä,
- c) laitoksen päästölähteet, ja
- d) päästöjen seuraamiseksi suunnitellut toimenpiteet ovat 14 artiklan mukaisesti annettujen suuntaviivojen mukaiset.

Lupahakemuksessa on myös oltava ensimmäisessä kohdassa olevista kohdista muu kuin tekninen tiivistelmä.

6 artikla

Lupien ehdot ja sisältö

1. Toimivaltainen viranomainen myöntää luvan kasvihuonekaasujen päästämiseen koko laitokselle tai osalle laitosta, jos se on vakuuttunut siitä, että toimija pystyy seuraamaan päästöjä ja antamaan niistä kertomukset i.

Lupa voi koskea saman toimijan samalla paikalla olevaa yhtä tai useampaa laitosta.

2. Lupien kasvihuonekaasujen päästämiseen on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) toimijan nimi ja osoite;
- b) kuvaus laitoksen toiminnasta ja päästöistä;
- c) päästöjen seuraamista koskevat vaatimukset, joissa määritetään seurantamenetelmät ja tiheys;
- d) velvoitteet kertomusten antamisesta;
- e) velvoite palauttaa kunakin kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti tarkastettuja laitoksen kokonaispäästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia kolmen kuukauden kuluessa kyseisen vuoden lopusta.

7 artikla

Laitoksia koskevat muutokset

Toimijan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen ominaisuuksien tai toiminnan muutoksista tai laitoksen laajennuksista, jotka voivat edellyttää lupien kasvihuonekaasujen päästämistä ajantasaistamista. Toimivaltaiset viranomaiset ajantasaistavat luvan tarvittaessa.

Jos laitoksen toimija muuttuu, toimivaltaisen viranomaisen on uudistettava lupa ja merkittävä siihen uuden toimijan nimi ja osoite.

8 artikla

Yhteensovittaminen direktiivin 96/61/EY kanssa

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos laitokset harjoittavat direktiivin 96/61/EY liitteeseen I sisältyviä toimintoja, lupien kasvihuonekaasujen päästämiseen myöntämisehdot ja -menettelyt yhteensovitetaan mainitussa direktiivissä säädettyjen ehtojen ja säädetyn menettelyn kanssa. Tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklan vaatimukset voidaan yhtenäistää menettelyihin edellyttäen, että ne noudattavat direktiiviä 96/61/ETY.

9 artikla

Kansallinen jakosuunnitelma

1. Jäsenvaltioiden on jokaista 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittua kautta varten laadittava kansallinen suunnitelma, jossa esitetään kyseiseksi kaudeksi myönnettävä päästöoikeuksien kokonaismäärä sekä se, miten ne on tarkoitettu jakaa. Suunnitelman laatimisessa on käytettävä objektiivisia ja avoimia perusteita, mukaan lukien liitteessä III luetellut perusteet.

Jäljempänä 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kautta varten suunnitelma on julkistettava ja siitä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2004. Seuraavia kausia varten suunnitelma on julkaistava ja siitä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille ainakin 18 kuukautta ennen kyseisen kauden alkamista.

2. Kansallisia jakosuunnitelmia on tarkasteltava 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa.

3. Kolmen kuukauden kuluessa jäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti ilmoitettua kansallisesta jakosuunnitelmasta komissio voi hylätä suunnitelman tai minkä tahansa sen osan sillä perusteella, että se ei ole liitteessä III lueteltujen perusteiden tai 10 artiklan mukainen. Jäsenvaltio voi ainoastaan tehdä 11 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti päätöksen, jos komissio hyväksyy ehdotetut muutokset.

10 artikla

Jakomenetelmä

1. Jäsenvaltioiden on jaettava päästöoikeudet maksutta 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavaksi kolmivuotiskaudeksi.

2. Komissio määrittää 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti yhdenmukaistetun menettelyn, joka koskee päästöoikeuksien jakamista 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaksi viisivuotiskaudeksi.

11 artikla

Lupien päästämiseen jakaminen ja myöntäminen

1. Jokaisen jäsenvaltion on päätettävä siitä, mikä on 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavaksi kolmivuotiskaudeksi myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärä ja päästöoikeuksien jakaminen kunkin laitoksen toimijalle. Päätös on tehtävä ainakin kolme kuukautta ennen kauden alkamista ja sen on perustettava 9 artiklan nojalla laaditun kansallisen jakosuunnitelman ja 10 artiklan mukaisesti, ottaen asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset.

2. Jokaisen jäsenvaltion on päätettävä siitä, mikä on 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaksi viisivuotiskaudeksi ja sitä seuraaviksi viisivuotiskausiksi myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärä ja päästöoikeuksien jakaminen kunkin laitoksen

toimijalle. Päätös on tehtävä ainakin 12 kuukautta ennen kauden alkamista ja sen on perustettava 9 artiklan nojalla laaditun kansallisen jakosuunnitelman ja 10 artiklan mukaisesti, ottaen asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehdyissä päätöksissä on noudatettava perustamissopimuksen, erityisesti sen 87 ja 88 artiklan, vaatimuksia. Päätöksessään jakamisesta jäsenvaltioiden on otettava huomioon uusien toimijoiden tarvitsemat päästöoikeudet.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä osa päästöoikeuksien kokonaismäärästä 1 tai 2 kohdassa mainitun kauden kutakin vuotta varten kyseisen vuoden 28 päivään helmikuuta mennessä.

12 artikla

Päästöoikeuksien siirto, palautus ja peruutus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöoikeuksia voidaan siirtää henkilöiden välillä yhteisössä ilman muita kuin tähän direktiiviin sisältyviä tai tämän direktiivin perusteella asetettavia rajoituksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämät luvat päästämiseen tunnustetaan toimijan täyttäessä 3 kohdan mukaisia velvoitteita.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin laitoksen toimija palauttaa joka vuosi 31 päivään maaliskuuta mennessä sellaisen määrän päästöoikeuksia, joka vastaa kyseisestä laitoksesta edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti tarkistettuja kokonaispäästöjä, ja että nämä päästöoikeudet peruutetaan.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että päästöoikeudet voidaan peruuttaa milloin tahansa sen henkilön pyynnöstä, jonka hallussa ne ovat.

13 artikla

Päästöoikeuksien voimassaolo

1. Päästöoikeudet ovat voimassa päästöjä varten 11 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti määritettynä ajanjaksona, jota varten ne on myönnetty.

2. Kolme kuukautta ensimmäisen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viisivuotiskauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja peruutettu 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat myöntää päästöoikeuksia henkilöille kuluvaa kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka peruutetaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

3. Kolme kuukautta jokaisen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viisivuotiskauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja peruutettu 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä päästöoikeuksia henkilöille kuluvaa kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka peruutetaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

14 artikla

Suuntaviivat päästöjen seurannasta ja kertomusten antamisesta

1. Komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen suuntaviivat liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvien päästöjen seurantaa ja niitä koskevien kertomusten antamista varten kyseisten toimintojen yhteydessä mainittujen kasvihuonekaasujen osalta. Suuntaviivojen on perustuttava liitteessä IV esitettyihin periaatteisiin seurannasta ja kertomusten antamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöjä seurataan suuntaviivoja noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen laitoksen toimija laatii suuntaviivoja noudattaen toimivaltaiselle viranomaiselle kertomuksen kunakin kalenterivuonna laitoksesta aiheutuneista päästöistä kyseisen vuoden lopussa.

15 artikla

Tarkastaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimijoiden 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamat kertomukset tarkastetaan liitteessä V esitettyjen perusteiden mukaisesti ja että toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan tästä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimija, jonka kertomusta 31 päivään maaliskuuta mennessä ei ole edeltävän vuoden päästöjen osalta todettu tarkastuksessa liitteessä V esitettyjen perusteiden mukaisesti tyydyttäväksi, ei saa jatkaa päästöoikeuksien siirtämistä ennen kuin kyseisen toimijan kertomus on todettu tyydyttäväksi.

16 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikki tarvittavat toimenpiteet. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja va-

roittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 sekä niiden mahdolliset myöhemmät muutokset mahdollisimman pian.

2. Jäsenvaltioiden on julkistettava niiden toimijoiden nimet, jotka ovat rikkoneet tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten annettuja kansallisia säännöksiä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos jokin toimija ei kunkin vuoden 31 päivään maaliskuuta mennessä palauta sellaista päästöoikeuksien määrää, joka vastaa toimijan edeltävän vuoden päästöjä, tämä on velvollinen maksamaan liiallisista päästöistä sakkoa. Liiallisista päästöistä maksettava sakko on joko 100 euroa tai kaksi kertaa edeltävän vuoden päästöoikeuksien keskimääräinen markkinahinta kuluvan vuoden 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana, sen mukaan kumpi näistä on korkeampi, kutakin sellaista laitoksen toiminnasta aiheutunutta yhtä tonnia kohti ekvivalenttista hiilidioksidia, jonka osalta toimija ei ole palauttanut päästöoikeuksia. Liiallisista päästöistä maksettava sakko ei vapauta toimijaa velvoitteesta palauttaa kyseisiä liiallisia päästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä sen palauttaessa takaisin päästöoikeuksia seuraavan kalenterivuoden osalta.

4. Kolmivuotiskautena, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2005, jäsenvaltioiden on sovellettava liiallisille päästöille pienempää sakkoa, joka on 50 euroa tai kaksi kertaa edeltävän vuoden päästöoikeuksien keskimääräinen markkinahinta kuluvan vuoden 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana, sen mukaan kumpi näistä on korkeampi, kutakin sellaista laitoksen toiminnasta aiheutunutta tonnia kohti ekvivalenttista hiilidioksidia, jonka osalta toimija ei ole palauttanut päästöoikeuksia. Liiallisista päästöistä maksettava sakko ei vapauta toimijaa velvoitteesta palauttaa kyseisiä liiallisia päästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä sen palauttaessa takaisin päästöoikeuksia seuraavan kalenterivuoden osalta.

17 artikla

Tietojen saanti

Päästöoikeuksien jakamista koskevat päätökset sekä lupien kasvihuonekaasujen päästämiseen edellyttämät ja toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat kertomukset päästöistä on tämän viranonomaisen saatettava yleisön saataville, jollei direktiivin 90/313/ETY 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa olevista rajoituksista muuta johdu.

18 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on tehtävä tarvittavat hallinnolliset järjestelyt, mukaan lukien asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten nimeäminen, tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi. Jos viranomaisia nimitään useampi kuin yksi, näiden viranomaisten tähän direktiiviin liittyvä työ on yhteensovitettava.

19 artikla**Rekisterit**

1. Jäsenvaltioiden on perustettava rekisteri ja ylläpidettävä sitä sen varmistamiseksi, että päästöoikeuksien myöntämisestä, hallussapidosta, siirtämisestä ja peruuttamisesta pidetään tarkkaa kirjanpitoa. Jäsenvaltiot voivat ylläpitää rekistereitään yhteisessä järjestelmässä yhdessä yhden tai usean muun jäsenvaltion kanssa.

2. Kuka tahansa henkilö voi pitää hallussaan päästöoikeuksia. Rekisterissä kirjataan erillisille tileille jokaisen henkilön päästöoikeudet, jolle päästöoikeuksia myönnetään tai siirretään.

3. Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti asetuksen rekisterien standardoidusta ja varmistetusta järjestelmästä. Rekisterit koostuvat standardoiduista sähköisistä tietokannoista, jotka sisältävät samat tiedot, joiden avulla voidaan seurata päästöoikeuksien myöntämistä, hallussapitoa, siirtämistä ja peruuttamista, taata tarvittava luottamuksellisuus sekä varmistaa, että siirtoja ei toteuteta, jos ne ovat Kioton pöytäkirjan velvoitteiden vastaista.

20 artikla**Keskusvalvoja**

1. Komissio nimeää keskusvalvojan, joka pitää riippumattonta tapahtumakirjaa päästöoikeuksien myöntämisestä, siirtämisestä ja peruuttamisesta.

2. Keskusvalvoja tekee riippumattoman tapahtumakirjan avulla automaattisia tarkastuksia jokaisesta rekistereihin sisältyvästä tapahtumasta sen varmistamiseksi, että päästöoikeuksien myöntämiseen, siirtämiseen ja peruuttamiseen ei liity väärinkäytöksiä.

3. Jos automaattisissa tarkistuksissa havaitaan väärinkäytöksiä, keskusvalvojan on ilmoitettava tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle tai asianomaisille jäsenvaltioille, joiden ei tule kirjata kyseistä tapahtumaa tai samoihin päästöoikeuksiin liittyviä muita tapahtumia ennen kuin väärinkäytökset on selvitetty.

21 artikla**Jäsenvaltioiden kertomukset**

1. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakoon, rekisterien toimintaan, seurantaan ja kertomusten antamista koskeviin suuntaviivoihin, tarkastamiseen ja tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin. Ensimmäinen kertomus on lähetettävä komissiolle 31 päivään toukokuuta 2005 mennessä. Kertomuk-

sen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii direktiivin 91/692/ETY 6 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille viimeistään kuusi kuukautta ennen ensimmäisen kertomuksen toimittamisen määräaika.

2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella yhteisön kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden kertomukset.

3. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä tietojenvaihtoa kysymyksistä, jotka liittyvät päästöoikeuksien jakamiseen, kansallisten rekisterien toimintaan, seurantaan, kertomusten antamiseen, tarkastamiseen sekä sääntöjen noudattamiseen.

22 artikla**Litteen III muuttaminen**

Komissio voi muuttaa liitettä III 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti 21 artiklan nojalla toimitettujen kertomusten sekä tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella.

23 artikla**Komitea**

1. Komissiota avustaa päätöksen 93/389/ETY 8 artiklalla perustettu komitea.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 7 ja 8 artikla.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

24 artikla**Yhteydet muihin kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiin**

1. Yhteisö voi perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdä kolmansien maiden kanssa sopimuksia, joilla päästöoikeudet tunnustetaan vastavuoroisesti yhteisössä toteutettavan kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmän ja muiden kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmien välillä.

2. Kun tehdään 1 kohdan mukainen sopimus, komissio laatii 23 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä noudattaen kaikki tarvittavat säännökset, jotka liittyvät päästöoikeuksien vastaavuuteen tunnustamiseen kyseisen sopimuksen mukaisesti.

25 artikla

Direktiivin 96/61/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 96/61/EY 9 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos jonkin laitoksen kasvihuonekaasujen päästöt eritellään (kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun) (*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin ./. . /EY liitteessä I kyseisen laitoksessa harjoitettavan toiminnan yhteydessä, luovassa ei mainita kyseisen kaasun suorien päästöjen raja-arvoa ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa päästöjen raja-arvon poistamiseksi.

(*) EYVL L . . .”

26 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Kasvihuonekaasujen päästöjen seuraamisessa saavutetun edistymisen perusteella komissio voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä ehdotuksen liitteen I muuttamisesta siten, että siihen sisällytetään muita toimia ja liitteessä II lueteltujen muiden kasvihuonekaasujen päästöjä.

2. Tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen, kasvihuonekaasujen päästöjen seuraamisessa saavutetun edistymisen sekä kansainvälisen tilanteen kehittymisen perusteella komissio voi laatia tämän direktiivin soveltamisesta kertomuksen, jossa käsitellään

a) sitä, olisiko liitettä I muutettava järjestelmän taloudellisen tehokkuuden vahvistamiseksi siten, että siihen lisätään toimintoja ja liitteessä II lueteltuja muita kasvihuonekaasuja,

b) tarvetta yhtenäistettyyn menettelyyn päästöoikeuksien jakamiseksi,

c) hankkeiden avulla saavutettavien vähennysyksiköiden käyttöä,

d) päästökaupan suhdetta jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla toteutettaviin muihin toimintasuunnitelmiin ja toimenpiteisiin, mukaan lukien verotus, jolla pyritään samoihin tavoitteisiin ja

e) sitä, olisiko oltava yhtenäinen yhteisön rekisteri.

Komissio toimittaa mahdollisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivään kesäkuuta 2006 mennessä ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia.

27 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille kyseisistä laista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

28 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä siitä, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

29 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

LUETTELO 2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA, 3 JA 4 ARTIKLASSA, 14 ARTIKLAN 1 KOHDASSA JA 26 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA TOIMINNOISTA

1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja menetelmien tutkimukseen, kehittämiseen tai testaamiseen.
2. Jäljempänä mainitut rajat koskevat yleensä tuotantokapasiteetteja tai tuotantoa. Jos sama toimija suorittaa useampaa saman otsakkeen alle lukeutuvaa toimintaa samassa laitoksessa tai samalla paikalla, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.

Tuotannonalat	Kasvihuone-kaasut
Energiantuotanto	
Polttolaitokset, joiden lämmöntuotto on enemmän kuin 20 MW (lukuun ottamatta ongelmajätelaitoksia tai kunnallisyätelaitoksia)	Hiilidioksidi
Kaasun- ja öljynjalostamot	Hiilidioksidi
Koksaamot	Hiilidioksidi
Metallien tuotanto ja jalostus	
Malmien, mukaan lukien sulfidimalmit, pasutus- ja sintrauslaitokset	Hiilidioksidi
Raakarautaa tai terästä tuottavat laitokset (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa	Hiilidioksidi
Mineraaliteollisuus	
Laitokset, jotka tuottavat (sementti)klinkkeriä kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkkia kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, tai muun tyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Lasia valmistavat laitokset, mukaan lukien lasikuituja valmistavat laitokset, joiden sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Laitokset, joissa valmistetaan keraamisia tuotteita, polttamalla, erityisesti kattotiiliä, tiiliä, tulenkestäviä rakennuskiviä, laattoja, hiekkakiveä tai posliinia, ja joiden tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä ja/tai uunin tilavuus ylittää 4 m ³ ja lastauskapasiteetti ylittää 300 kg/m ³ uunia kohden.	Hiilidioksidi
Muu toiminta	
Teollisuuslaitokset, joissa valmistetaan:	
a) massaa puusta tai muista kuitumateriaaleista	Hiilidioksidi
b) paperia tai kartonkia kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä	Hiilidioksidi

LIITE II

3 JA 26 ARTIKLASSA TARKOITETUT KASVIHUONEKAASUT

Hiilidioksidi (CO₂)

Metaani (CH₄)

Typpioksiduuli (N₂O)

Fluorivetyhiiliyhdisteet (HFC)

Perfluoridihiiliyhdisteet (PFC)

Rikkiheksafluoridi (SF₆)

LIITE III

PERUSTEET 9 ARTIKLASSA TARKOITETTUIJEN KANSALLISTEN JAKOSUUNNITELMIEN LAATIMISELLE

1. Kunakin kautena jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärän on vastattava jäsenvaltion päästövähennysvelvoitetta, joka perustuu päätökseen ./. /EY ja Kioton pöytäkirjaan, ottaen huomioon kokonaispäästömäärä, jota päästöoikeudet edustavat verrattuna tämän direktiivin alaisuuteen kuulumattomista lähteistä aiheutuviin päästöihin.
2. Jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärän on vastattava päätöksen 93/389/ETY mukaisesti laadittavia arvioita toteutuneesta ja suunnitellusta edistymisestä yhteisön velvoitteiden täyttämiseksi.
3. Jaettavien päästöoikeusmäärien on vastattava laitosten teknisiä edellytyksiä päästöjen vähentämiseksi.
4. Suunnitelman on vastattava EU:n muita lainsäädännöllisiä ja poliittisia välineitä. Päästöoikeuksia ei varsinkaan saa jakaa sellaisia päästöjä varten, joiden vähentäminen tai poistaminen on mahdollista sähköntuotannon uusiutuvia energialähteitä koskevan yhteisön lainsäädännön perusteella. Lisäksi on otettava huomioon uusista oikeudellisista vaatimuksista johtuvat päästöjen lisääntymiset, joita ei voida välttää.
5. Suunnitelmassa ei saa esiintyä eriarvoisuutta eri yritysten tai alojen välillä siten, että suosittaisiin epäasiallisesti tiettyjä yrityksiä tai toimia tai että jollekin laitokselle myönnettäisiin enemmän päästöoikeuksia kuin se todennäköisesti tarvitsee.
6. Suunnitelmassa on oltava tiedot siitä, millä tavalla uudet tulokkaat voivat tulla mukaan kasvihuonekaasujen päästökauppaan jäsenvaltiossa.
7. Suunnitelmassa on oltava tiedot siitä, millä tavalla aiemmat toimet otetaan huomioon.
8. Suunnitelmassa on otettava huomioon se, että yleisöllä on oltava tilaisuus esittää huomautuksia. Lisäksi suunnitelmassa on oltava tiedot järjestelyistä, joiden avulla varmistetaan, että nämä huomautukset otetaan huomioon ennen kuin päästöoikeuksien jaosta päätetään.

LIITE IV

14 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT SEURANTAA JA KERTOMUSTEN LAATIMISTA KOSKEVAT PERIAATTEET**Hiilidioksidipäästöjen seuranta**

Päästöjä seurataan laskennallisesti tai mittausten perusteella.

Laskenta

Päästöt lasketaan seuraavan kaavan avulla:

$$\text{Tuotantotiedot} \times \text{päästökerroin} \times \text{hapetuskerroin}$$

Tuotantotietoja (polttoainelaji, tuotantomäärät jne.) seurataan toimitustietojen tai mittausten perusteella.

Laskennassa käytetään hyväksyttyjä päästökertoimia. Tuotannonalakohdaisia päästökertoimia voidaan soveltaa kaikkiin polttoainelajeihin. Oletuskertoimia voidaan käyttää kaikkiin muihin polttoainelajeihin paitsi ei-kaupallisiin polttoaineisiin (jätepolttoaineet, kuten autonrenkaat ja teollisuuden prosessikaasut). Hiiltä varten laaditaan lisäksi juonnekohtaiset oletuskertoimet ja maakaasua varten EU:n omat tai tuottajamaakohtaiset oletuskertoimet. Jalostamotuotteiden osalta käytetään IPCC-direktiivin mukaisia oletusarvoja. Biomassan päästökerroin on 0.

Päästökertoimessa ei oteta huomioon sitä, että osa hiilestä on hapettumatonta, ja tämän vuoksi on käytettävä lisähapettumiskerrointa. Jos tuotantoalakohdaiset päästökertoimet on laskettu ja hapettuminen on niissä jo otettu huomioon, hapettumiskerrointa ei käytetä.

Jos toimija ei voi osoittaa, että tuotannonalakohdaiset kertoimet ovat tarkempia, käytetään direktiivin 96/61/EY mukaisia hapettumiskertoimia.

Jokaisen tuotannonalan ja polttoainelajin osalta laaditaan erilliset laskelmat.

Mittaus

Päästöjen mittaamisessa käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä. Mittaustulokset varmennetaan niitä tukevilla päästölaskelmilla.

Muiden kasvihuonekaasupäästöjen seuranta

Valvonnassa käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä.

Päästöjä koskevien kertomusten laatiminen

Toimijan on sisällytettävä laitoksesta annettavaan kertomukseen seuraavat tiedot:

A. Laitoksen tunnistetiedot, mm.:

- laitoksen nimi
- laitoksen osoite, johon kuuluu mm. postinumero ja maa
- laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan laji ja numero
- yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, telefaksinumero ja sähköpostiosoite ja
- laitoksen omistajan ja mahdollisen emoyhtiön nimi.

B. Laitoksessa harjoitettavien liitteessä I mainittujen toimintojen osalta, joiden päästöt määritellään laskennallisesti:

- tuotantotiedot
- päästökertoimet
- hapettumiskertoimet ja
- kokonaispäästöt.

C. Laitoksessa harjoitettavien liitteessä I mainittujen tuotannonalojen osalta, joiden päästöt määritellään mittaamalla:

- kokonaispäästöt ja
- tiedot mittausmenetelmien luotettavuudesta.

D. Kertomuksessa on lisäksi oltava energianpolton hapetuskerroin, jos sitä ei ole otettu huomioon jo tuotannonala-kohtaista päästökerrointa määritettäessä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden avulla voidaan koordinoita näitä vaatimuksia kertomusten laatimisesta jo olemassa olevien vaatimusten kanssa, jotta voidaan minimoida yrityksille aiheutuva taakka kertomusten antamisesta.

LIITE V

15 ARTIKLASSA TARKOITETUT TARKASTAMISTA KOSKEVAT PERUSTEET

Yleiset periaatteet

1. Tarkastamisen piiriin kuuluvat kaikkien liitteessä I mainittujen tuotannonalojen päästöt.
2. Tarkastamismenettelyssä otetaan huomioon 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettava kertomus ja edellisen vuoden seurantatiedot. Tarkastuksen kohteena on seurantajärjestelmien luotettavuus, uskottavuus ja tarkkuus sekä ilmoitetut päästöluvut ja -tiedot, erityisesti:
 - a) ilmoitetut tuotantotiedot ja niihin liittyvät mittaukset ja laskelmat
 - b) päästökertoimien valinta ja käyttö
 - c) kokonaispäästöjen määrittämiseksi laaditut laskelmat ja
 - d) mittausmenetelmien valinnan tarkoituksenmukaisuus ja niiden käyttö, jos mittauksia on tehty.
3. Ilmoitetut päästöt voidaan vahvistaa vain, jos päästöt ovat luotettavien ja uskottavien lukujen ja tietojen perusteella erittäin varmasti määritettävissä. Erittäin suuri varmuus edellyttää toimijaa osoittamaan, että:
 - a) ilmoitetuissa tiedoissa ei ole ristiriitaisuuksia
 - b) tiedot on kerätty sovellettavien tieteellisten vaatimusten mukaisesti ja
 - c) laitoksen keräämät tiedot ovat täydellisiä ja yhtenäisiä.
4. Tarkastajalle on järjestettävä pääsy kaikkiin tarkastuksen kohteena oleviin paikkoihin, ja tarkastajalle on annettava kaikki tiedot tarkastuksen kohteesta.
5. Tarkastajan on otettava huomioon, onko laitos rekisteröity ympäristöasioita koskevaan yhteisön hallinta- ja auditoitijärjestelmään (EMAS).

Menetelmät

Strategia-analyysi

6. Tarkastamisen on perustuttava kaikkien laitoksessa harjoitettavien tuotannonalojen strategia-analyysiin. Tarkastajalla on tämän vuoksi oltava yleiskäsitys kaikista tuotannonaloista ja niiden merkityksestä päästöjen kannalta.

Prosessianalyysi

7. Tarkastettaviksi esitetyt tiedot tarkastetaan paikalla laitoksessa silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Tarkastaja määrittelee pistokokein ilmoitettujen lukujen ja tietojen luotettavuuden.

Riskianalyysi

8. Tarkastaja arvioi laitoksen kaikkien kasvihuonekaasupäästölähteiden osalta kaikkien laitoksen kokonaispäästöjä lisäävien päästölähteiden tietojen luotettavuuden.

9. Tarkastajan on edellä mainitun arvioinnin perusteella nimenomaisesti yksilöitävä päästölähteet, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus ja muita seuranta- ja kertomusten antomenettelyyn liittyviä seikkoja, jotka ovat omiaan lisäämään kokonaispäästöjen määrittelyvirheitä. Tämä koskee erityisesti päästökertoimien valintaa ja yksittäisten päästölähteiden päästöjen määrittelemiseksi tehtyjä laskelmia. Erityistä huomiota on kiinnitettävä päästölähteisiin, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus ja edellä tarkoitettuja seurantamenettelyyn ja kertomusten antomenettelyyn liittyviä seikkoja.
10. Tarkastajan on otettava huomioon riskinhallintamenetelmät, joita toimija mahdollisesti käyttää epävarmuuden vähentämiseksi.

Kertomus

11. Tarkastaja laatii päästöjen vahvistamisesta kertomuksen, jossa todetaan, onko 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kertomus tyydyttävä. Kertomuksessa on yksilöitävä kaikki tehdyn tarkastuksen kannalta oleelliset seikat. 14 artiklan 3 kohdan mukainen kertomus voidaan julistaa tyydyttäväksi, jos kokonaispäästöjä ei tarkastajan mielestä ole ilmoitettu oleellisesti väärin.

Tarkastajan pätevyysvaatimukset

12. Tarkastajan on oltava toimijasta riippumaton ja hoidettava tehtävänsä ammattimaisen johdonmukaisesti ja objektiivisesti. Tarkastajan on tunnettava:
- a) tämän direktiivin säännökset ja asiaa koskevat standardit sekä komission 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamat suuntaviivat
 - b) tarkastettavia tuotannonaloja koskevat lainsäädännölliset ja hallinnolliset vaatimukset ja
 - c) laitoksen jokaista päästölähdettä ja erityisesti lukujen keräämistä, mittaamista, laskentaa ja kertomusten antoa koskevien tietojen syntymistapa.
-